

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 473/2012-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. decembra 2012 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika a zo sudcov Jána Auxta a Ľubomíra Dobríka v konaní o sťažnosti Ľ. B., K., zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 38 C 234/2007 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ľ. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom

Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 38 C 234/2007 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice I prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 38 C 234/2007 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. Ľ. B. nepriznáva finančné zadost'učinenie.

4. Okresný súd Košice I je povinný uhradiť Ľ. B. trovy konania v sume 269,58 € (slovom dvestošesťdesiatdeväť eur a päťdesiatosem centov) na účet advokátky JUDr. D. S., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. III. ÚS 473/2012 z 2. októbra 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ľ. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 38 C 234/2007.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. 1 SprV 440/2012 doručeným ústavnému súdu 21. novembra 2012, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Spoločnosť T., a. s. (univerzálnym právnym nástupcom ktorej je S., a. s.) sa žalobným návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 6. 7. 2007 (pozn. správne 6. 9. 2007),

domáhala od žalovaného (sťažovateľa) zaplata sumy 15.551,- Sk (516,20 EUR) titulom nedoplatkov na službách telekomunikačnej siete a nezaplatenej zmluvnej pokuty.

Súd rozhodol vo veci platobným rozkazom z 27. 9. 2007, č. k. 19 Ro/2361/2007-24, proti ktorému podala matka žalovaného odpor.

Podaním odporu došlo zo zákona k zrušeniu platobného rozkazu, preto bola vec preradená do registra C, a bola jej pridelená nová spisová značka: 38 C/234/2007.

Súd dňa 20. 11. 2007 predvolal matku žalovaného (sťažovateľa) na informatívny výsluch na deň 30. 11. 2007, na ktorý sa však bez ospravedlnenia neustanovila.

Následne súd dňa 11. 1. 2008 písomne vyzval matku sťažovateľa, aby mu oznámila, či odpor proti platobnému rozkazu podala vo svojom mene alebo za syna; ak za syna nech predloží plnomocenstvo na zastupovanie v konaní,

Matka žalovaného listom zo dňa 14. 2. 2008 oznámila súdu, že odpor podala vo vlastnom mene, nakoľko nemala splnomocnenie od syna, ktorý sa zdržuje v zahraničí. Súd teda dodatočne zistil, že odpor bol podaný neoprávnenou osobou, a preto nemohlo dôjsť k zrušeniu platobného rozkazu priamo zo zákona. Preto uznesením z 27. 5. 2008, č. k 38 C/234/2007-36 súd zrušil platobný rozkaz z 27. 9. 2007 č. k. 19 Ro/2361/2007-24 z dôvodu, že sa ho nepodarilo doručiť žalovanému (sťažovateľovi) do vlastných rúk (§ 173 ods. 2 O. s. p.).

V rámci prípravy pojednávania súd dňa 4. 6. 2008 odoslal účastníkom konania uznesenie o zrušení platobného rozkazu, poučenia o procesných právach a povinnostiach, žalovaného uznesením zároveň vyzval, aby sa písomne vyjadril k žalobnému návrhu, a či súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania. V ten istý deň súd odoslal matke žalovaného výzvu na oznámenie doručovacej adresy žalovaného v zahraničí s uvedením obdobia, počas ktorého sa žalovaný bude zdržiavať na území Slovenskej republiky.

Uznesením zo dňa 16. 9. 2008, č. k. 38 C/234/2007-45 súd nepripustil vstup J. V. do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka žalovaného v jeho mene.

Súd dňa 3. 12. 2008 predložil vec Krajskému súdu v Košiciach za účelom rozhodnutia o odvolaní žalovaného proti uzneseniu zo dňa 16. 9. 2008,

Odvolací súd uznesením z 30. 4. 2009, č. k. 3 Co/344/2008-55 zrušil napadnuté uznesenie.

Súdny spis bol z odvolacieho súdu doručený tunajšiemu súdu dňa 27. 5. 2009. Preto súd až dňa 2. 6. 2009 odoslal rozhodnutie odvolacieho súdu účastníkom konania.

Dňa 1. 7. 2009 súd písomne vyzval J. V., aby súdu oznámil, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník; ak áno, na stranu ktorého účastníka konania, nakoľko jeho účasť v konaní navrhol žalovaný s odôvodneniu, že on prevzal dlh žalovaného.

Súdu sa nepodarilo doručiť vyzvu z 1. 7. 2009 J. V. ani a adresu jeho trvalého pobytu, ani na adresu jeho matky poštou, ani za súčinnosti mestskej polície.

Súd preto zisťoval pobyt menovaného z Registra obyvateľov SR v Banskej Bystrici, z Mestskej evidencie obyvateľov K. a z ústrednej evidencie väzňov.

Keďže súdu sa nepodarilo doručiť menovanému zásielku ani na novozistenú adresu poštou, požiadal príslušný útvar polície o doručenie zásielky, ktorej sa dňa 1. 4. 2010 podarilo doručiť menovanému súdnu písomnosť.

Sudkyňa dňa 12. 5. 2010 nariadila termín prvého pojednávania na deň 7. 9. 2010, na ktoré predvolala aj J. V., zároveň bo písomne vyzvala na predloženie písomného stanoviska k navrhovanému vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka a poučila ho právnych o následkoch neposlúchnutia príkazu súdu (§ 53 O. s. p.).

Nakoľko J. V. si opätovne neprevzal súdnu zásielku na pošte, súd dňa 26. 7. 2010 požiadal Mestskú políciu K. o doručenie zásielky menovanému; V ten istý deň súd vyzval žalovaného (sťažovateľa), aby sa vyjadril k podaniu žalobcu z 22. 6. 2010, ktorým zobral žalobný návrh v časti istiny späť.

Pojednávanie nariadené na deň 7. 9. 2010 sa neuskutočnilo z dôvodu mimoriadnej situácie, ktorá spočívala v evakuácii celej budovy justičného paláca na Š. v K. z dôvodu anonymného nahlásenia, že na súde je bomba.

Sudkyňa dňa 5. 10. 2010 nariadila nový termín pojednávania na deň 10. 1. 2011. Predvolanie na pojednávanie si J. V. opätovne nevyzdvihol v odbernej lehote na pošte.

Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 10. 1. 2011, na ktorom súd vyhlásil rozsudok.

Písomné vyhotovenie rozsudku z 10. 1. 2012 súd odoslal účastníkom dňa 21. 2. 2011, t. j. po 30-dňovej lehote (§158 ods. 5 O. s. p.).

Proti rozsudku podal žalovaný dňa 10. 3. 2011 odvolanie.

Súd dňa 18. 3. 2011 odoslal žalobcovi odvolanie na vyjadrenie, Žalovanému zaslal uznesenie z 18. 3. 2011 o súdnom poplatku za odvolanie.

Žalovaný dna 6. 4. 2011 podal na súde odvolanie proti uzneseniu z 18. 3. 2011 o súdnom poplatku za odvolanie.

Súd dňa 9. 5. 2011 vydal opravné uznesenie č. k. 38 C/234/2007-117, ktorým opravil záhlavie rozsudku z 10. 1. 2011.

Listom z 9. 5. 2011 súd vyzval splnomocnenú zástupkyňu žalovaného na oznámenie, či trvá na podanom odvolaní proti rozsudku, keďže súd vykonal opravu záhlavia rozsudku opravným uznesením.

Žalovaný dňa 30. 5. 2011 podal na súde odvolanie proti opravnému uzneseniu.

Súd dňa 21. 6. 2011 predložil vec Krajskému súdu v Košiciach za účelom rozhodnutia o odvolaniach žalovaného (sťažovateľa) proti rozsudku z 10. 1. 2012, uzneseniu z 18. 3. 2011 o súdnom poplatku za odvolanie a proti opravnému uzneseniu z 9. 5. 2011.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 10. 7. 2012, č. k. 4 Co/216/2011-130, 4 Co/217/2011, zrušil rozsudok tunajšieho súdu v napadnutej časti, t. j. vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania⁵ ako aj vo výroku o povinnosti nahradiť mu trovy konania. Odvolací súd tým istým uznesením potvrdil napadnuté uznesenie z 18. 3. 2011 o súdnom poplatku.

Súdny spis bol vrátený tunajšiemu súdu z odvolacieho súdu dňa 15. 8. 2012, preto tunajší súd až 21. 8. 2012 odoslal rozhodnutie odvolacieho súdu účastníkom konania. Žalobcovi súčasne zaslal výzvu, aby súdu oznámil, či trvá na zaplatení úrokov z omeškania kto a z akej adresy zaplatil žalovanú istinu. Splnomocnenej zástupkyňi žalovaného zaslal výzvu na oznámenie, či naďalej zatupuje žalovaného J. V. súd vyzval, aby jednoznačne uviedol, či súhlasí so svojím vstupom do konania ako vedľajší účastník, a na ktorej procesnej strane má záujem vystupovať, a či on zaplatil žalobcovi žalovanú sumu, kedy a akým spôsobom.

Dňa 9. 10. 2012 súd odoslal účastníkom konania oznámenie o vstupe O. do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, a vyzval ich, aby sa k tomuto postupu vyjadrili. J. V. súd opätovne vyzval na oznámenie, či súhlasí so svojím vstupom konania ako

vedľajší účastník, a na ktorej procesnej strane mieni vystupovať. Zároveň ho vyzval, aby sa vyjadril k vstupu O. do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Vec nie je skutkovo ani právne zložitá. K predĺženiu konania vo veľkej miere prispeli ťažkosti spojené s doručovaním písomností J. V., ktorého žalovaný navrhol pribrať do konania ako vedľajšieho účastníka na jeho strane. Túto všeobecne známu skutočnosť si mohla právna zástupkyňa sťažovateľa jednoducho overiť, a zbytočne nespochybňovať príčinu neuskutočnenia tohto pojednávania. Je pravdou, že písomné vyhotovenie rozsudku súd odoslal účastníkom po 30-dňovej lehote upravenej v § 158 ods. 5 O. s. p., avšak týmto postupom nedošlo k výraznému prieťahu v konaní, keďže rozsudok bol odoslaný iba pár dní po tejto lehote.

Skutočnosť, že súd vyzval matku žalovaného, aby sa vyjadrila, či naďalej zastupuje žalovaného v tomto konaní, sama o sebe nespôsobila prieťahy v tomto konaní, nakoľko súd spolu s touto výzvou zaslal zástupkyňi sťažovateľa aj rozhodnutie odvolacieho súdu. V ten istý deň súd vyzval žalobcu a J. V. na oznámenie skutočností významných pre ďalší procesný postup,

V tomto konaní došlo k postupu súdu podľa § 107 ods. 4 O. s. p., pretože v priebehu konania, zanikol žalobca; a súd pokračoval v konaní s jeho nástupcom, avšak týmto postupom neboli spôsobené žiadne prieťahy.

Prieťahy v tomto konaní boli v prevažnej miere spôsobené postupom zástupkyne sťažovateľa, ktorá v priebehu celého konania trvala na vstupe J. V. do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Doručovanie zásielok menovanému bolo spojené s ťažkými prekážkami, pričom súd musel zisťovať jeho pobyt. Napriek tomu, menovanému sa podarilo doručiť pár zásielok s výzvou súdu na oznámenie, či má záujem vstúpiť do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, z čoho možno vyvodiť záver, že ak by menovaný mal skutočný záujem vstúpiť do konania ako vedľajší účastník, bol by v tomto konaní činný, a reagoval by na niektorú z výziev súdu.

Súd vo veci priebežne a bez zbytočných prieťahov konal.

Z obsahu sťažnosti a zo súdneho spisu okresného súdu ústavný súd zistil rovnaké skutočnosti, ktoré uviedol okresný súd, preto ich považoval za preukázané.

Právna zástupkyňa vo svojom vyjadrení k stanovisku okresného súdu podaním doručeným ústavnému súdu 29. novembra 2012 uviedla:

„Faktografické údaje uvedené v predmetnom stanovisku zodpovedajú obsahu spisu súdu.

Pokiaľ súd v stanovisku nepriamo uznáva existenciu zbytočných prietahov v konaní tak nemožno ale súhlasiť s tým, že tieto prietahy spôsobila zástupkyňa sťažovateľa pretože trvanie na vstupe vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného nemožno považovať za postup spôsobujúci prietahy v konaní sťažovateľom ani jeho zástupkyňou.

Taktiež doručovanie zásielok spojené s prekážkami J. V., nemôže byť pripísané na ťarchu sťažovateľovi, pretože na uvedenie skutočnosť, že sťažovateľ sa bude vyhýbať účasti na pojednávaní súdu, bol súd upozorňovaný sťažovateľom od začiatku súdneho konania, keďže aj sťažovateľ a jeho zástupkyňa mala pred začatím súdneho konania ako aj v priebehu súdneho konania problém vyhľadať J. V..

Sťažovateľ sa spoliehal na to, že súd ako štátny orgán nebude mať problém dať predviest' J. V. na pojednávanie súdu aby mohol byť vypočutý.

Nezákonné rozhodovanie súdu, vzhľadom na rozhodnutia odvolacieho súdu a neskoré doručovanie rozhodnutí súdu nie je sporné, keďže ho súd uznáva v obsahu stanoviska.

Preto v uvedených dôvodov vyplývajúcich aj z obsahu spisu súdu nie je tvrdenie súdu spočívajúce v tom, že súd vo veci konal bez zbytočných prietahov odôvodnené, vzhľadom na aj celkovú dĺžku konania, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov, a tiež práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Ústavný súd pripomína, že základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je príkazom pre všetky štátne orgány na také konanie, ktoré vytvára právnu istotu pre subjekty práva. Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zákonodarca zabezpečuje prostredníctvom procesnoprávných inštitútov, ktoré sú štátne orgány vrátane všeobecných súdov povinné efektívne a vecne správne využívať. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) obsahuje viaceré účinné prostriedky zabezpečujúce plynulosť a optimálnu dĺžku súdneho konania, ktorej výsledkom je právoplatné rozhodnutie a stav právnej istoty.

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého akonáhle sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priesťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd prihliada v rámci prvého kritéria aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

1. Predmetom konania pred okresným súdom je spor o zaplatenie sumy 516,20 € z titulu nedoplatku na službách telekomunikačnej siete a nezaplatenie zmluvnej pokuty. Ide o bežné sporové konanie, ktoré nie je právne a ani skutkovo zložitý, čo uviedol aj okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti, preto doterajšia doba konania (5 rokov) nemôže byť akceptovateľná. Sťažovateľ je v tomto konaní odporcom a v priebehu konania došlo k späťvzatiu žaloby navrhovateľom, pretože bola v roku 2009 uhradená istina pohľadávky a v tejto časti došlo v roku 2011 aj k späťvzatiu žaloby a následne k zastaveniu konania.

2. Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ podstatnou mierou neprispel k predĺženiu tohto konania tak, ako na to poukázal okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti, a to že trval na vstupe vedľajšieho účastníka, a i keď prostredníctvom zástupkyne (svojej mamy) podal odvolania proti rozhodnutiam okresného súdu, pretože

pracoval v zahraničí a v dôsledku toho sa spis nachádzal na odvolacom súde (viac ako 18 mesiacov), tieto skutočnosti len čiastočne ovplyvnili celkovú dĺžku konania, a navyše, sťažovateľ mal nesporne právo na procesné úkony, ktoré urobil.

3. Napokon ústavný súd hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd predovšetkým zastáva názor, že konanie, ktoré nebolo právoplatne skončené ani po viac ako 5 rokoch od jeho začatia, nie je potrebné osobitne vyhodnocovať a uvádzať prípadne jednotlivé menšie obdobia nečinnosti okresného súdu (m. m. IV. ÚS 280/2011), ak v okolnostiach tejto jednoduchej veci bola činnosť okresného súdu neefektívna a nesústreďená. I keď vo veci samej okresný súd rozhodol rozsudkom na prvom pojednávaní 10. januára 2011 (to sa však uskutočnilo po viac ako 40 mesiacoch od začatia konania), jeho rozhodnutie bolo v napadnutej časti zrušené odvolacím súdom 10. júla 2012 (vo výroku o povinnosti zaplatiť úrok z omeškania) z dôvodu nedostatočného zisteného skutkového stavu, a dosiaľ nie je stav právnej neistoty sťažovateľa odstránený (II. ÚS 217/06, III. ÚS 129/2012). Obdobne bolo 30. apríla 2009 zrušené aj rozhodnutie okresného súdu o nepripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania zo 16. septembra 2008. Ústavný súd preto neakceptoval vyjadrenie okresného súdu, že vo veci priebežne koná.

Ústavný súd vzhľadom na uvedené konštatoval, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 38 C 234/2007 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Z citovaného textu ústavy vyplýva, že toto zadostučinenie sa môže, ale nemusí priznať. Ústavný súd je toho názoru, že takéto zadostučinenie je namieste tam, kde nie je možné dosiahnuť a dovŕšiť ochranu porušeného základného práva iným ústavne a zákonne upraveným spôsobom (napr. III. ÚS 278/05, III. ÚS 392/2012).

Ústavný súd sa v nadväznosti na výrok o porušení základného práva sťažovateľa zaoberal aj jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadostučinenia, ktoré si uplatnil v sume 3 000 € z dôvodov dlhodobej právnej neistoty, a tiež preto, že okresný súd napriek jeho návrhom „*nepribral*“ do konania vedľajšieho účastníka, ktorý svoj dlh voči navrhovateľovi uznal v plnom rozsahu.

Vychádzajúc z dôvodov uvádzaných sťažovateľom, ktorý svoju žiadosť o priznanie finančného zadostučinenia odôvodnil iba formálne, keďže už pred podaním sťažnosti ústavnému súdu bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu samotným sťažovateľom, a s prihliadnutím na charakter konania, čo je ešte v súčasnosti v hre (iba úroky z omeškania, istina v sume 516, 20 € bola zaplatená), resp. v stávke - „at stake“ (napr. m. m. I. ÚS 70/98, a tam citovaná judikatúra, napr. rozsudok ESĽP z 31. marca 1987, X. v. France, rozsudok ESĽP z 20. marca 1989, Bock v. Germany, rozsudok ESĽP z 31. marca 1992, X. v. France, rozsudok ESĽP z 26. apríla 1994, Vallée v. France, rozsudok ESĽP z 8. februára 1996, A. and others v. Denmark a i. alebo III. ÚS 76/06, III. ÚS 283/09), ústavný súd považuje samotné rozhodnutie, ktorým vyslovil porušenie označeného práva sťažovateľa v napadnutom konaní, a prikázanie okresnému súdu konať bez zbytočných prierahov za dostatočné (mutatis mutandis II. ÚS 225/07, II. ÚS 116/06).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd preto finančné zadost'učinenie s'ťažovateľovi nepriznal (bod 3 výroku).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania s'ťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom.

Ústavný súd podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal s'ťažovateľovi náhradu trov konania v celkovej sume 269,58 € z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie s'ťažnosti – vykonané v roku 2012) v sume po 127,16 € a dva režijné paušály v sume po 7,63 €, ktoré zaviazal uhradiť okresný súd (bod 4 výroku nálezu).

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne s'ťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2012